

Ako si syseľ Bystrík robil zásoby

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Na lúke obklopenej lesom žije syseľ Bystrík. Zo svojho bludiska podzemných chodieb vylieza veľmi opatrne. Vždy sa najskôr poobzerá na všetky strany, aby sa presvedčil či mu nehrozí nejaké nebezpečenstvo. Pri maškrtení medzi stebkami trávy Avy sa zavše postaví na zadné nohy a pozorne sleduje dianie okolo seba.

Syseľ Bystrík má najradšej leto a jeseň, keď sa na lúke nachádza veľa dobrôt, ktorými sa hostí. Počas jesene si znáša do svojej komôrky potravu, aby potom na sklonku zimy nehľadoval.

Syseľ Bystrík - syseľ pasienkový

- Ja si nerobím nijaké zásoby. Niečo do hladného brucha vždy nájdem, hoci aj pod snehom. Mne sa veru nechce robiť si nijaké zásoby.

- Ja si teraz nanosím do podzemia suché zrná a potom, keď sa na sklonku zimy prebudím, pochutím si na nich, - vysvetľoval syseľ Bystrík. - Po takom dlhom spánku mi poriadne škvrka v hladnom bruchu. Musím sa však poponáhľať, lebo o pár dní už zaľahnem.

- Ty vari prespávaš celú zimu? - čudoval sa hrdziak.

Keď si jedno septembrové popoludnie znášal v lícných vačkoch do svojej podzemnej komôrky obilné zrná, prihovril sa mu hrdziak Hrdzošík: - *Prečo máš také opuchnuté líca? Vari ťa len nerozboleli zuby?*

- *Ale kdeže, mňa veru zuby v živote neboleli,* - odvetil syseľ Bystrík. - *Také napuchnuté líca mám preto, lebo si pod nimi znášam zrná ovsu na horšie časy, keď nemožno na lúke nájsť niečo pod zub.*

- *Tebe sa vari chce robiť si zásoby,* - čudoval sa hrdziak Hrdzošík.

NA TÚRU S NATUROU

- Veru áno, - prikývol syseľ Bystrík. - *V podzemí sa mi dobre drieme. No a keď sa potom na sklonku zimy prebudím, dobre mi padne pomaškrtiť si na sladkej pochúťke.*

- Ja zimu neprespávam, - pokračoval v rozhovore hrdziak Hrdzošík. - *Žijem len krátko, niečo vyše roka, a tak by bola škoda polovicu života prespať. Radšej si robím tunely popod snehovú perinu, a tak sa mi raz-dva minie zimné obdobie. Všetkým zvieratám a vtáčikom v dolinke Olinke, ktorým sa zdá byť zima prídlhá, sa čudujem. Ja by som pristal, keby trvala aj raz toľko. Aspoň by som si dlhšie požil. Ved' len čo sa zima pominie, pominiem sa i ja.*

- Neboj sa ty nič, - utešoval hrdziaka syseľ. - *Keď prejde zima, tak sa ešte stretneme, súhlasíš Hrdzošík?*

- *Budem sa na teba tešiť, ale neviem, či sa toho dožijem,* - odvetil mu hrdziak, - *Ale želám ti pekné sny počas tvojho dlhého spánku.*

Syseľ Bystrík si ešte pár dní znášal do svojho podzemného príbytku obilné zrná. Potom však zahatal svoj vchod do podzemia a zaľahol. Chvíľu sa prevracal z boka na bok, kým sa dostal do sveta snov. Potom zaspal hlbokým spánkom, až kým sa na sklonku zimy neprebudil. V bruchu mu poriadne škvákalo, a tak mu padlo vhod zopár sladkých zrn ovsá, ktoré si počas jesene naznášal do komôrky. Keď si trocha pomaškrtil, vyliezol zo svojho podzemného úkrytu. Na lúke ešte ležali zvyšky snehu, avšak na niektorých miestach na zemi sa už predierala tráva Ava. Čakal tam chvíľu na hrdziaka Hrdzošíka. Ten však na dohovorené stretnutie neprišiel. Syseľ Bystrík sa od **myšky Hryzky** dozvedel, že hrdziak Hrdzošík počas jednej noci zamrzol v objatí mráza Štipl'avčeka.